

Ambrož Skočir
Čezsoča 5
5230 Bovec

Občina Bovec		Videl:
Prejeto:	07-05-2018	D.mesto 01/2
ŠIFRA ZADEVE	Pril.	Vrednote
0122-01/2015-45		

OBČINA BOVEC
KOMISIJA ZA ODLIKOVANJA IN PRIZNANJA
TGŽ 8
5230 Bovec

Čezsoča, 05.05.2018

ZADEVA: IMENOVANJE JOŽICE ZORNIK ZA OBČINSKO PRIZNANJE

Pozdravljeni.

Na Vas naslavljam predlog za občinsko priznanje in sicer za:

- **PRIZNANJE OBČINE BOVEC, Jožici Zornik**, rojeni 30.10.1954,
stalno bivališče : Čezsoča 97

Predlagatelj: Ambrož Skočir in vaščani Čezsoče

Omenjeni predlog utemeljujem z naslednjo obrazložitvijo:

Jožica Zornik se je že v mladih letih, ko je zaključila šolanje v zdravstveni šoli, odločila, da bo pomagala ljudem, pomoči potrebnim. Do leta 1983 je delala v splošni bolnišnici Franc Derganc v Šempetru pri Gorici, nato pa je prišla v zdravstveni dom Bovec, kjer je pričela z delom babice. Njeno delo je zahtevno in odgovorno. S svojimi bogatimi izkušnjami, strokovno podkovanostjo in natančnostjo je v neprecenljivo pomoč pri prometnih nesrečah in raznih drugih nesrečah, v katerih je velikokrat v prostem času prisotna v ekipi prostovoljnega gasilskega društva Bovec, kot medicinska pomoč, v delovnem času pa v ekipi Zdravstvenega doma Bovec. Ker njeno delo ne pozna urnika, ampak ga velikokrat piše potreba po pomoči, je svojemu delu predana noč in dan. Ker ga z veseljem opravlja, prošnje za pomoč pomoči potrebnemu ni odrekla še nikomur. Njeno delo se redkokdaj konča ob uri, s svojimi nasveti z veseljem pomaga tudi v svojem prostem času, ko pridejo k njej na dom po pomoč, nasvet. Ni je hiše v vasi, da naša »Joja« vsaj enkrat ne bi nudila medicinske pomoči izven delavnega časa.

Jožica je v letošnjem letu sklenila poklicno pot in je v zasluženem pokoju. Menimo, da je trenutek pravi, da se ji zahvalimo za njen prispevek na področju nege, varnosti in prijaznosti do ljudi.

Kenda Ana
Čezsoča 71
Bovec

Občina Bovec		Videl:
Prejeto:	07-05-2018	D.mesto 04/2
ŠIFRA ZADEVE	Pril.	Vrednote
0122-01/2015-46		

4.5.2018

Občina Bovec

Komisija za odlokovanja in priznanja

Predlagam, da se za leto 2018 dodeli priznanje občine Bovec Zornik Jožici, roj. 29.10.1954 iz Čezsoče 97.

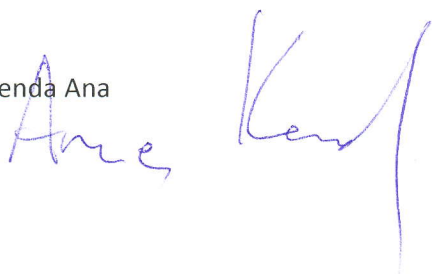
Obrazložitev:

Zornik Jožica je več kot 30 let na Bovškem opravljala delo patronažne sestre. Odlikujeta jo visoka stopnja strokovnosti, s čemer si je pridobila zaupanje v strokovnih krogih in spoštovanje pri zdravnikih. Njeni pacienti pa so poleg njenega znanja in zanesljivosti cenili neposrednost, sproščenost in empatijo. Veselili so se njenih obiskov, saj jim je pogosto bila tudi družabnica in je v njihove domove prinašala optimizem. Znala se jim je približati in posvetiti, nasvete pa je podajala preprosto, razumljivo in strokovno neoporečno.

Občani, predvsem prebivalci Čezsoče so ji globoko hvaležni, ker vedo, da se lahko kadarkoli obrnejo nanjo zaradi katerekoli zdravstvene težave tudi tedaj, ko ni (bila) v službi. Nikoli ni nikogar zavrnila in vsakemu je nudila pomoč po svojih najboljših močeh ter s tem rešila marsikatero težavo, verjetno tudi življenje.

Zornik Jožica si je s svojim vestnim in strokovnim delom pridobila zaupanje in hvaležnost prebivancev Bovške.

Kenda Ana

PREDLOG ZA PODELITEV OBČINSKEGA PRIZNANJA

Občina Bovec		Videl:
Prejeto:	07-05-2018	D.mesio 01/2
ŠIFRA ZADEVE	Pril.	Vrednote
0122 - 01/2015 - A7		

Občanka, NATAŠA BARTOL, rojena 18. 7. 1968, letos praznuje Abrahama.

Ob tej priložnosti bi bilo mogoče lepo in prav, da ji občina Bovec podeli vsaj priznanje za vse njeno delo in trud, ki ga je skozi obdobje 20-ih let vložila v domači kraj.

Nataša spada med zelo zavedne in aktivne Bovčane. Izkazala se je s svojo pripadnostjo in delom v Turističnem društvu, kjer je bila dolga leta v upravnem odboru, od 2006 do 2009 pa tudi predsednica. Še bolj pa se je zavzela za delo na področju turizma z mladimi, zato že 20 let vodi Turistični podmladek. Eden prvih projektov, ki ga je z mladimi izpeljala, je bil tudi t.i. »Veter v laseh«, ki ni bil namenjen turizmu, pač pa je mlade nagovarjal k zdravemu načinu življenja. Skozi turistično sekcijo mladih, se je zvrstilo mnogo šolskih, pa tudi predšolskih otrok, ki so spoznavali osnove turizma, značilnosti kraja, varstva okolja, se krepili v ljubezni do bovške kotline in vsega, kar spada zraven: narečja, zgodovine, značilnosti in ponudbe. Vse to so vsa leta doslej predstavili tudi na festivalu »Turizmu pomaga lastna glava« in se, s prejemom zlate plakete, nešteto-krat uvrstili na državno tekmovanje. Tudi tam so bili vedno visoko ocenjeni. V enem od teh projektov se je rodila tudi w'ca z B'ca, ki se je na bovškem zelo »prijela« in še nadalje promovira bovško. Na njihov naslednji projekt spominjajo table po bovški kotlini, ki prikazujejo in opisujejo značilnosti, zanimivosti in zgodovinske objekte kraja.

Eden izmed dodatnih projektov pa je »Pohod od jaslic do jaslic«, ki se že skoraj desetletje odvija na božični večer in se ponovi 28. decembra. Po prvotnih odzivih, s postavitvijo le nekaj jaslic, se vsako leto število postavljenih družinskih in skupinskih jaslic po kraju in v naravi hitro veča in bogati. Z vsem tem je Nataša dokazala kvaliteto svojega dela z mladimi v kraju in za turizem. Za ves njen trud in uspešnost pri delu z mladimi, na področju turizma, je letos prejela priznanje Turistične zveze gornjega Posočja, v katerem je tudi aktivno sodelovala.

Nataša je tudi igralka. Od leta 2001 deluje v gledališki skupini »Vrtinec«, ki vsako leto v decembru organizira prihod dedka Mraza in ob tem pripravi za

otroke novo gledališko predstavo. S svojimi predstavami se gledališka skupina predstavi tudi v okviru dvo dnevne festivala pesmi in plesov v Bovcu, gostuje pa tudi po drugih krajih in razveseljuje otroke in starše. Za to je potrebno podariti veliko svojega prostega časa in dobre volje in Nataši to ni težko.

Nataša je tudi skaut. V bratovščini odraslih skavtov, z imenom »Buški gamsi«, s svojim računalniškim znanjem pripomore k organizaciji in predstavitvi skupine in njihovih aktivnosti v domačem kraju in širše navzven.

Kot skaut, ki priskoči na pomoč, pa se je za nekaj časa povezala z mlado osebo v kraju, ki je rabila pomoč in ji nudila psiho-fizično pomoč.

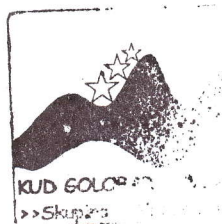
Nataša je tudi ustvarjalna. Svoje zamisli in ustvarjalnost kaže na unikatnih voščilnicah in drobceh spominkih, ki jih ustvarja za potešitev svoje duše, ponuja pa jih kot spominke na Bovec.

Prepričani smo, da si Nataša zasluži nagrado, kakšno, pa presodite sami.

Predlagatelj: Gledališka skupina »Vrtinec«

Pridružujejo se tudi bratovščina bovških skautov in posamezniki;

Zapisala: Erna Wojčicki Germovšek

OBČINA BOVEC
Trg golobarskih žrtev 8
5230 Bovec

Občina Bovec		Videti:
Prejeto:	07-05-2018	D.mesto 01/2
ŠIFRA ZADEVE	Pril.	Vrednote
012-2-01/2015-48		

PREDLOG DODELITVE OBČINSKEGA PRIZNANJA ZA LETO 2018

KANDIDAT: g. ANDREJ MLEKUŽ, rojen 3.9.1943; stanujoč Mala vas 122, 5230 Bovec;

OBRAZLOŽITEV:

Andrej Mlekuž se je rodil 3.9.1943 kot drugi in najmlajši otrok v družini v Franciji, kamor so se v času svetovne gospodarske krize selili starši. Po koncu vojne so se, tudi zaradi hudega domotožja, leta 1947 vrnili v Log pod Mangrtom, na očetovo domačijo.

Kmalu je spoznal krutost življenja, saj je leta 1950 ostal brez očeta, ki se je smrtno ponesrečil pri gozdnem delu. Tako je odraščal ob mami in sestri.

Osnovno šolo je do 5. razreda obiskoval v Logu, nato nadaljeval z nižjo gimnazijo in naposled zaključil osemletko v Bovcu. Zatem je nadaljeval na učiteljskišči v Tolminu. Kot štipendist OŠ Bovec pa se je nato vpisal na pedagoško akademijo v Ljubljani, izbral predmeta fiziko in tehnični pouk ter študij zaključil z odliko. Vojaškega roka ni služil.

Leta 1967 je od februarja do septembra nastopil službo na OŠ Bovec. Zaradi zadostnega kadra mu je bilo delovno razmerje prekinjeno, zato se je za eno leto zaposlil na OŠ Šempas.

Septembra 1968 se je ponovno, redno zaposlil na OŠ Bovec, ter kot predmetni učitelj in razrednik to delo opravljal 10 let, do konca avgusta 1978.

Septembra 1978 je kot mlad učitelj sprejel odgovorno funkcijo ravnatelja OŠ Bovec in jo uspešno opravljal kar 28 let, do pokoja leta 2006. Za funkcijo ravnatelja se ni potegoval, dodeljena mu je bila s takratne politične oblasti, kateri sam prej ali kasneje ni pripadal. Ravnateljevanje je prevzel v politično in ideološko burnih časih ter po potresu, ko je bila potrebna gradnja nove osnovne šole in selitev iz stare šole. Potrebno je bilo veliko dela na področju logistike, premeščanju učencev, organizacije prehrane, uvedena so bila dežurstva učiteljev... S skupino sodelavcev je nalogo in selitev v novo šolo uspešno izpeljal.

Kot nov ravnatelj je hotel uvesti tudi novosti in izboljšave. Tako je na OŠ Bovec, kot prvi OŠ v Sloveniji zaživel učbeniški fond/ sklad. S tem so se stroški učbenikov bistveno zmanjšali in bili enotni za vsakega učenca od 1. do 8. razreda, dokupovali so se le obrabljeni ali uničeni učbeniki. Ideja in praksa sta bili tako zanimivi, da jih je kasneje sprejelo tudi ministrstvo za izobraževanje. Danes je učbeniški sklad obvezen.

Skupaj z bovškimi podjetji Iskra, TKK, ČIB, Lesna in Gostinstvo Bovec je predlagal organizacijo krožkov z njihovimi mentorji. Na ta način so podjetja skušala animirati učence in poskrbeti za bodoči kader iz lokalnega okolja. Številni učenci krožkov so kasneje postali štipendisti in zaposleni v omenjenih podjetjih.

Nadaljeval je delo in nadgradil učni proces z naravoslovnimi dnevi, letovanji, zimovanji in šolami v naravi kot drugimi športnimi in kulturnimi interesnimi dejavnostmi. Po potrebi se je zavzel za idejo tudi na način, da je pri izvedbi aktivno sodeloval sam. Ne glede na funkcijo je opravil tudi delo nadomeščanja, varstva ali prevoza vozačev...

Kljub temu, da je bil nadrejen tudi svojim nekdanjim učiteljem in učiteljem- kolegom je strogo ločil profesionalni in zasebni odnos. Kot povsod so se pojavljali različni pogledi in nestrinjanja, vendar je skušal vedno odločiti pravično in v dobrobit vseh, ne glede na posledice. Za svojimi dejanji je stal in jih tudi zagovarjal. Prav pošteno in korektno delo je bilo poglobitno, da je funkcijo ravnatelja opravljal kar 7 mandatov. Pomembno vlogo pa je

odigral tudi njegov pristno dostopen človeški odnos in zdrava pamet, zaradi česar ga še danes cenijo in spoštujejo nekdanji sodelavci in zaposleni na OŠ Bovec, ravnateljji Goriške, nekdanji učenci in občani, ki ga enostavno etiketirajo kot Ravnatelj z veliko začetnico.

V vmesnem času se je poročil z ženo Slavico (leta 1969), z njo pa ustvaril družino (sinova Mitja in Jernej) in dom v Bovcu.

Andrej Mlekuž se je v mladih letih rad ukvarjal s športom, predvsem atletiko, med ekipnimi športi pa mu je bila najbolj pri srcu odbojka. Velja med pionirje razvoja odbojkarskega športa na Bovškem, saj je bil član ekipe, ki je v takratnem obdobju tekmovala tudi po drugih regijah. Ljubezen do narave je botrovala, da je leta 1977 postal lovec v LD Log pod Mangrtom. V različnih mandatih je v lovski družini opravljal različne funkcije: starešina, blagajnik, član disciplinske komisije... Ljubezen do narave je botrovala tudi odločitvi, da postane čebelar. S prvim panjem je začel čebelariti leta 1980. Po začetnih težavah je do danes postal uspešen in izkušen čebelar, obenem pa bil pobudnik in ustanovni član Čebelarskega društva Bovec (2009). Ljubezen do domačega kraja ter organizatorska žilica sta pripomogli, da je bil med ustanovnimi člani in prvi predsednik TD Log pod Mangrtom (1989). Kot matičar pa je sklenil številne srečne zakonske zveze na Bovškem.

Takoj po pokoju so ga začele pestiti zdravstvene težave, k sreči pa se stanje izboljšuje. Danes najbolj uživa v krogu družine, ki mu nudi oporo in krogu prijateljev. Najraje pa prosti čas preživi na prestaji svojih prednikov Pod Kaludrom v Loški Koritnici, kjer mu ob pripovedovanju spominov in dogodivščin iz otroštva, športa, službe, lova in čebelarstva oči kar zažarijo.

Menimo, da si Andrej Mlekuž za svoje vsestransko, predvsem pa dolgoletno in uspešno delo ravnatelja OŠ Bovec ter doprinos na področju šolstva in izobraževanja na Bovškem, s strani Občine Bovec opravičeno zasluži vsaj priznanje!

PREDLAGATELJ:

- TD Log pod Mangrtom
- Skupina nekdanjih učencev/ staršev/ starih staršev
- Skupina nekdanjih sodelavcev

